

การรับรู้ของนักศึกษาต่อนโยบายและโครงการการพัฒนาผู้เรียนภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
Students' Perspectives towards NSTRU Policy on English Proficiency Development Project
Aligned with CEFR

เบญจมิน บุญจริง¹ ปรมาษฐ์ ไกรทอง¹ พานิต สิงหสุวรรณ^{2*} ชไมพร พุทธรัตน์²
Benjamin Bunching¹, Poramat Kraithong¹, Phanit Singhasuwan^{2*}
and Chamaiporn Buddharat²

¹คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

²ศูนย์ภาษา สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

¹ Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon si Thammarat Rajabhat University, Thailand

² Language Center, Nakhon si Thammarat Rajabhat University, Thailand

ABSTRACT

In 2016, the Ministry of Education upgraded a language education policy to develop English language skills for Thai students corresponding with 21st century skills and aligning with the Common European Framework of Reference (CEFR). This study investigates students' perceptions and opinions about the importance and accessibility of the NSTRU Language Education Policy in improving students' English proficiency. The sample consisted of 225 first to third year university students. A questionnaire and interviews were employed for the collection of data. Microsoft Excel was utilized to analyze quantitative data whilst the qualitative data were analyzed using content analysis. The results indicated that students possessed a profound understanding of the NSTRU Language Policy and a clear understanding of the CEFR levels as they corresponded with their English proficiency. The data further suggested that students perceived the application of the policy was at a high level and that the student received a substantial benefit from the training project because the contents were directly aligned with the students' expectations and needs. The students also perceived CEFR as a tool to measure English proficiency. In regard to the accessibility of the policy implementation, faculties, programs and class advisors, the students perceived these as a means and resources for providing information. Consequently, the students revealed a positive attitude towards the policy implementation. These findings can be used as a database for policy implementation and to design new projects for English language development at the tertiary level nationwide.

ARTICLE INFO

Article history:

Received 14 August 2020

Received in revised form

22 January 2021

Accepted 2 March 2021

Available online

26 August 2021

Keywords:

CEFR (กรอบอ้างอิง CEFR),

Students' Perspectives

(การรับรู้ของนักศึกษา),

Language Education Policy

(นโยบายการเรียนการสอนภาษา),

English Proficiency

Development

(การพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ)

*ผู้เขียนที่ให้การติดต่อ

E-mail address: phanit_phe@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนโยบายยกระดับและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของไทยให้สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยใช้กรอบอ้างอิง CEFR กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี รหัสปี 2559 เป็นครั้งแรก การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้และความคิดเห็นของนักศึกษาต่อความสำคัญและการเข้าถึงนโยบายและแนวปฏิบัติในการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 จำนวน 225 คน จากทั้ง 5 คณะ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมไมโครซอฟท์เอ็กเซล และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความเข้าใจต่อนโยบายด้านภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยและต่อกรอบอ้างอิง CEFR ในด้านความหมาย ความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกันในแต่ละระดับ นักศึกษาเห็นประโยชน์ในการเข้าร่วมโครงการพัฒนาภาษาอังกฤษและการนำมาประยุกต์ใช้ในระดับมาก นอกจากนี้ยังพบว่า การนำนโยบายด้านพัฒนาภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ตรงต่อความคาดหวังและความต้องการของนักศึกษา อีกทั้งนักศึกษายังรับรู้ว่าการอ้างอิง CEFR เป็นเครื่องมือวัดระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษ และมีผลวิจัยบ่งชี้ว่าคณะ สาขาวิชา และอาจารย์ที่ปรึกษาให้ความสำคัญกับศูนย์ภาษาเป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์โครงการให้แก่นักศึกษา ผลการวิจัยยังสะท้อนว่านักศึกษาเริ่มให้ความสำคัญต่อนโยบายและโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรอบอ้างอิง CEFR มากขึ้น นักศึกษามีการปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อนโยบายการพัฒนาภาษาอังกฤษไปในทางที่ดี ผลการวิจัยนี้สามารถนำมาเป็นฐานข้อมูลประกอบการออกแบบโครงการพัฒนาภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR ให้แก่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทั่วประเทศ

บทนำ

ประเทศไทยเริ่มมีการสอนภาษาอังกฤษโดยผู้สอนศาสนาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (Methitham & Chamcharatsri, 2011) และเริ่มมีการสอนอย่างเป็นทางการในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยทรงจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาและบรรจุภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (Yutthapongtada, 2007) เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ภาษาอังกฤษแสวงหาความรู้และเทคโนโลยีจากประเทศตะวันตกเรื่อยมาจนถึงรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาถึงอุดมศึกษาได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลมาอย่างต่อเนื่อง (Khamkhien, 2010; Methitham & Chamcharatsri, 2011)

ภาษาอังกฤษนอกจากจะได้รับการบรรจุในหลักสูตรของทุกระดับการศึกษาแล้วยังมีบทบาทสำคัญสำหรับการใช้ชีวิตนอกชั้นเรียนของคนทั่วโลกและถือเป็นภาษาที่จำเป็นต่อการเรียนรู้เพื่อเป็นพลเมืองโลก Tuntirojanawong (2017) กล่าวว่าในศตวรรษที่ 21 สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษนอกเหนือจากภาษาแม่ คำกล่าวนี้สนับสนุนนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการที่นำกรอบอ้างอิงความสามารถด้านภาษาต่างประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป (Common European Framework of Reference for Languages: CEFR - นับจากนี้บทความนี้จะใช้ว่า กรอบอ้างอิง CEFR) มาเป็นกรอบความคิดหลักในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การพัฒนาครู การออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลเพื่อยกระดับความสามารถด้านภาษาของนักเรียน นักศึกษาไทยให้มีความพร้อมที่จะเป็นพลเมืองโลกที่เท่าเทียมกับนานาชาติอารยประเทศ

ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจึงมีการทดสอบความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาทุกคนก่อนสำเร็จการศึกษา โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่มหาวิทยาลัยสร้างขึ้นเอง หรือแบบทดสอบมาตรฐานที่เห็นว่าเหมาะสมสำหรับการนำผลการทดสอบมาเทียบเคียงกับกรอบอ้างอิง CEFR โดยนโยบายนี้เริ่มใช้กับนักศึกษารหัสปี 2559 เป็นครั้งแรก (Ministry of Education, 2014)

จากที่มาข้างต้น มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้ปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวเช่นกัน โดยมีศูนย์ภาษาเป็นผู้รับผิดชอบจัดทำโครงการต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษให้แก่ศึกษาก่อนสอบวัดระดับ และโครงการ “Training Stations” เป็นหนึ่งในหลายโครงการที่ศูนย์ภาษารับผิดชอบจัดขึ้นเป็นปีที่สอง อย่างไรก็ตาม แม้ว่าศูนย์ภาษาจะทำการประชาสัมพันธ์เพื่อให้นักศึกษาได้รับรู้ถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษและการนำกรอบอ้างอิง CEFR เข้ามาใช้ในการประเมินความสามารถก็ตาม แต่มีจำนวนนักศึกษาให้ความสนใจค่อนข้างน้อยมากและกลุ่มที่เข้าร่วมก็ดูเหมือนว่านักศึกษาบางส่วนยังขาดความสนใจ ไม่กระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมโครงการด้วยตนเอง แต่เข้าร่วมโครงการเพราะมีการบังคับจากหลายฝ่ายอย่างเป็นระบบ ดังนั้นผู้วิจัยลำดับที่ 1 และ 2 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการอบรมนี้เช่นเดียวกันจึงสนใจจะศึกษาการรับรู้และความเห็นของนักศึกษาที่มีต่อโครงการนี้ร่วมกับนักวิชาการผู้รับผิดชอบโครงการและผู้บริหารศูนย์ภาษา โดยกำหนดคำถามวิจัย 3 ข้อ คือ 1) นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชมีการรับรู้ต่อนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR ของมหาวิทยาลัยมากน้อยเพียงใด อย่างไร 2) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อความสำคัญของนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชอย่างไร และ 3) นักศึกษาเข้าถึงนโยบายและแนวทางปฏิบัติในการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มากน้อยเพียงใด อย่างไร

การทบทวนเอกสาร

ภาษาอังกฤษกับการเป็นพลเมืองโลกในศตวรรษที่ 21

ในศตวรรษที่ 21 “การเรียนรู้ภาษาอังกฤษคือหน้าต่างของโลกสมัยใหม่” (Nishanthi, 2018: 871) เพราะ “ภาษาอังกฤษคือภาษาโลก” (Tejarajanya, 2017: 123) ประชากรทั่วโลกไม่สามารถปฏิเสธความสำคัญของภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากภาษาอังกฤษคือภาษาที่ 2 ที่ใช้สำหรับการสื่อสารระหว่างบุคคลกันมากที่สุดถึงร้อยละ 80 และการสื่อสารทางออนไลน์ก็มีผู้ใช้มากถึง 1 พันล้านคน (Phatinuwat, 2019) จนกลายเป็นภาษาที่มีอิทธิพลมากที่สุดในโลก (Al-Saadi, 2015; Fan & Yan, 2013; Nishanthi, 2018; Hwankong, 2016 และ Phatinuwat, 2019)

Fan & Yan (2013) พบว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญสำหรับพลเมืองโลกในศตวรรษที่ 21 เพราะคนในยุคนี้ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการเรียน ทำงาน และใช้ชีวิตทั้งในปัจจุบันและในอนาคต Nishanthi (2018) อธิบายว่าแม้ว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในศตวรรษนี้จะสำคัญและเป็นสิ่งที่ท้าทายแต่แน่นอนคือแสงสว่างของ

อนาคตที่จะช่วยให้เรามีความรู้เท่าทันทั่วโลก ในขณะที่ Phatinuwat (2019) อธิบายว่าภาษาอังกฤษจะเป็นประตูสู่การเรียนรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ ที่ทุกคนสามารถใช้ได้ทุกที่ในโลก

ภาษาอังกฤษในประเทศไทยแม้ไม่ได้เป็นภาษาราชการแต่เป็นรายวิชาบังคับในการเรียนตั้งแต่ระดับประถมถึงระดับอุดมศึกษา (Khamkhien, 2010; Methitham & Chamcharatsri, 2011) และเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างเป็นทางการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นทางการ ตามกฎบัตรอาเซียน (Kirkpatrick, 2010; Turner, Leunggratanamart, Reunreang, & Rakkwamsuk, 2018) และคนส่วนใหญ่ในกลุ่มประเทศอาเซียนมีการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร การคมนาคม การเศรษฐกิจ การสาธารณสุข และใช้เป็นเครื่องมือในการเพิ่มโอกาสในการศึกษา การดำเนินชีวิต การทำงาน และวงการธุรกิจอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้คนไทยในปัจจุบันก็จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร สร้างความสัมพันธ์กับพลเมืองโลกในภูมิภาคอื่น ๆ เช่นเดียวกันเพื่อสร้างโลกแห่งมิตรไมตรีที่ไร้พรมแดน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและส่งเสริมความก้าวหน้าด้านการศึกษา การแพทย์ ธุรกิจ เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการร่วมมือในการป้องกันโรคระบาด (Ministry of Education, 2003; Sarasuthi, 2016 และ Turner, et. al., 2018)

การพัฒนาภาษาอังกฤษให้นักศึกษาไทยให้พร้อมที่จะเป็นพลเมืองโลกในศตวรรษที่ 21

การที่ประเทศไทยกำลังสนับสนุนนโยบายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ทันยุคเทคโนโลยีสารสนเทศที่ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้เพิ่มขึ้นและรวดเร็วขึ้นในรูปของสังคมแห่งการเรียนรู้ได้นั้น ผู้กำหนดและกำกับนโยบายจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาการเรียนการสอน พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน รวมถึงบทบาทของผู้สอนที่ต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ด้วย ผู้สอนภาษาอังกฤษต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียนอย่างจริงจังและจริงใจ ต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้ชี้แนะเมื่อพบว่าผู้เรียนประสบปัญหาในการสื่อสาร ช่วยเหลือให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองให้ได้เต็มศักยภาพ และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Kongsanoh, 2015) ให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง (Wangphasit, 2016) และพัฒนาความสามารถทั้งของผู้สอนและผู้เรียนให้ก้าวทันกับ องค์ความรู้ใหม่ ๆ และเทคโนโลยีที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Hwankong, 2016)

ในการนี้กระทรวงศึกษาธิการจึงออกประกาศนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีเป้าหมายคือ พัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพพร้อมเป็นพลเมืองโลก ซึ่งได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ 1) ให้ใช้กรอบอ้างอิง CEFR มาประเมินความสามารถทางภาษา 2) ปรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร 3) ส่งเสริมให้การสอนภาษาอังกฤษมีมาตรฐานตามกรอบอ้างอิง CEFR ที่กำหนด 4) ส่งเสริม ยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน 5) ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร 6) ส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถด้านภาษาของผู้สอนและผู้เรียน (Ministry of Education, 2014)

กรอบอ้างอิง CEFR และนโยบายการพัฒนาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

กรอบอ้างอิง CEFR ถูกสร้างขึ้นโดยสภายุโรปในปี พ.ศ. 2507 ที่ต้องการจะพัฒนาการศึกษาด้านภาษา เพื่อเพิ่มความเข้าใจด้านการสื่อสารระหว่างประเทศ และเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง (Council of European, 2001) ในปี พ.ศ. 2539-2541 สภายุโรปได้นำกรอบอ้างอิง CEFR ฉบับร่างมาทดลองใช้ และถูกเปิดตัวอย่างเป็นทางการ ในปี พ.ศ. 2544 ที่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญเนื่องจากสามารถนำกรอบอ้างอิง CEFR ไปปรับใช้ได้หลายบริบท และครอบคลุมภาษามากถึง 40 ภาษา (Council of European, 2018)

ระดับความสามารถตามกรอบอ้างอิง CEFR แบ่งออกเป็น 3 หมวดหมู่ คือ ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (Basic User) ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (Independent User) และผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว (Proficient User) ซึ่งประกอบด้วย 6 ระดับย่อย คือ A1, A2, B1, B2, C1, C2 แต่ละระดับมีคำอธิบายเฉพาะเกี่ยวกับความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนสามารถทำได้ (Council of European, 2018)

เพื่อตอบสนองนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พ.ศ.2557 ของกระทรวงศึกษาธิการ และประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2559 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชจึงออกประกาศ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานภาษาอังกฤษและการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถนำนโยบายมาสู่การปฏิบัติ และได้ปรับปรุงระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป เพื่อให้สามารถพัฒนาและวัดระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษให้นักศึกษาไปสู่ระดับที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยใช้ข้อสอบ TOEIC (Test of English for International Communication)

วิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการ Training Stations จำนวน 515 คน จากทั้ง 5 คณะในปีการศึกษา 2562 และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970 อ้างใน Akakul, 2000) ได้ 225 คน ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างจาก 5 คณะ

คณะ	กลุ่มประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ครุศาสตร์	133	58
วิทยาการจัดการ	104	45
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	79	35
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	84	37
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	115	50
รวม	515	225

เครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ 2 ประเภท ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยใช้แนวคิดจากการทบทวนเอกสาร การสัมภาษณ์ผู้บริหาร และผู้รับผิดชอบโครงการ Training Stations มาใช้ในการสร้างข้อคำถามโดยทั้งแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยแบ่งเป็น 4 ส่วนตามขอบเขตของวัตถุประสงค์ของการวิจัย ส่วนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับการรับรู้และความคิดเห็นของนักศึกษาต่อความสำคัญของนโยบายและโครงการ ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับความรู้และการเข้าถึงโครงการ และส่วนที่ 4 ให้กลุ่มตัวอย่างเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ทั้งนี้ แบบสอบถามเป็นทั้งแบบปลายปิดโดยใช้ Likert Scale 4 ระดับและแบบปลายเปิด ส่วนแบบสัมภาษณ์เป็นการถามซ้ำในบางประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการทราบข้อคิดเห็นในเชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างเพื่ออธิบายข้อค้นพบในแต่ละวัตถุประสงค์ให้กระจ่างชัดกว่าข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่านที่มีประสบการณ์ด้านการวิจัยทางภาษาศาสตร์ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและการใช้ภาษาในแต่ละข้อคำถาม จากนั้นนำมาปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปลงใน Google Forms เพื่อสร้างคิวอาร์โค้ดให้พร้อมนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามในระหว่างวันที่ 5-11 มีนาคม 2563 โดยประสานงานกับผู้รับผิดชอบโครงการเพื่อขอตารางการอบรมของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม และดำเนินการขออนุญาตวิทยากรอบรมเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและเริ่มเก็บข้อมูลโดยการพูดคุยเพื่อสร้างความเป็นมิตรก่อนแจกคิวอาร์โค้ดและอธิบายวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและคำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม ให้เวลาตอบประมาณ 10-15 นาที และขออนุญาตรองานกว่ากลุ่มตัวอย่างจะกดส่งจึงถือว่าเป็นอันเสร็จสิ้นในแต่ละวัน แต่ได้รับข้อมูลกลับมาเพียง 182 คน คิดเป็นร้อยละ 80.89 ของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้ จากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถามที่มีการตอบในแต่ละชุด พบว่ามีแบบสอบถามที่ครบถ้วน สมบูรณ์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเพียง 128 ชุดคิดเป็นร้อยละ 56.89

ส่วนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยเลือกแบบเผชิญหน้าและขอสัมภาษณ์ตามความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการตอบแบบสอบถาม พบว่ามีอาสาสมัครให้ข้อมูลจำนวนเพียง 16 คนเท่านั้น เนื่องจากมีผู้เข้ารับการอบรมน้อยลงมากจากการสั่งปิดมหาวิทยาลัยเพราะปัญหาโรคติดเชื้อไวรัส โควิด 2019 ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะพูดคุยอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ก่อนดำเนินการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามที่เตรียมไว้ และทำการบันทึกเสียง จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ออกเสียงเพื่อวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายปิดมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์ข้อคำถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์นั้นใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ซึ่งเป็นวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

การตีความ และการหาข้อสรุปในประเด็นต่าง ๆ ในการวิจัยโดยการแจกแจงเนื้อหา แยกเป็นประเด็นต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Schreier, 2012) การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากแบบสอบถามและข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ที่เตรียมไว้โดยเริ่มจากการอ่านข้อมูลที่มีอยู่กลับไปกลับมาหลาย ๆ ครั้ง จนเกิดคุ้นเคยและเข้าใจข้อมูลทั้งหมด แล้วจึงทำการแจกแจงเนื้อหา โดยแยกประเด็นต่าง ๆ ของข้อมูลที่มีอยู่ตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อ เป็นประเด็นหลัก ประเด็นรอง และประเด็นย่อย สำหรับแต่ละวัตถุประสงค์ด้วยการทำรหัส จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการแยกประเด็นมาใส่ตารางเพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์ ตรวจสอบประเด็นหลัก ประเด็นรอง และประเด็นย่อยร่วมกันเพื่อสร้างเค้าโครงสำหรับการเขียนผลการวิจัยในแต่ละวัตถุประสงค์ จากนั้นสลับกันไปมาระหว่างนักวิจัยเพื่อช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องในการวิเคราะห์จนได้ข้อตกลงร่วมกันว่าถูกต้อง ครบถ้วนทุกประเด็นตามวัตถุประสงค์ จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องในการวิเคราะห์อีกครั้งก่อนนำไปเรียบเรียงเป็นผลการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเสนอ 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามครบถ้วน สมบูรณ์จากแต่ละสาขาวิชาที่สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ และผลตามวัตถุประสงค์ คือ 1) การรับรู้ต่อนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR 2) ความคิดเห็นต่อความสำคัญของนโยบายฯ 3) การเข้าถึงนโยบายฯ และแนวทางปฏิบัติในการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยในประเด็นแรก จำนวนนักศึกษาจากสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เข้ารับการอบรม ครบถ้วนตลอด โครงการปรากฏผลตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามครบถ้วน สมบูรณ์จากแต่ละสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	57	44.53
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์	11	8.59
เศรษฐศาสตร์	10	7.81
การศึกษาปฐมวัย	9	7.00
คณิตศาสตร์	8	6.25
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	7	5.48
การตลาด	4	3.12
ท่องเที่ยว	3	2.34
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศิลป์	3	2.34
การบัญชี	3	2.34

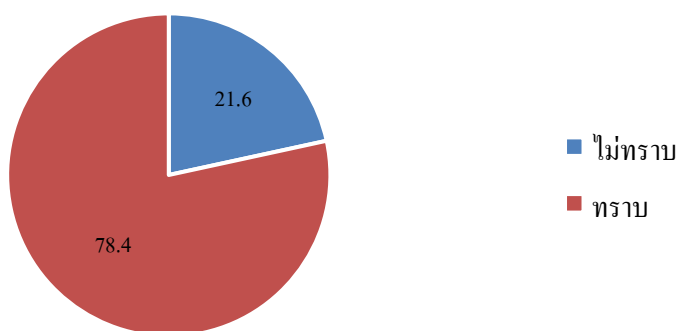
ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาขาวิชา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษ	3	2.34
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	2	1.56
สังคมศึกษา	2	1.56
คอมพิวเตอร์	2	1.56
ภาษาไทย	1	0.78
วิศวกรรมเครื่องกล	1	0.78
นิเทศศาสตร์	1	0.78
สาธารณสุขศาสตร์	1	0.78
รวมทั้งหมด	128	100

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามครบถ้วน สมบูรณ์จากแต่ละสาขาวิชาจำนวน 128 คน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 225 คน โดยเป็นนักศึกษาจากสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจมากที่สุด รองลงมาเป็นนักศึกษาจากสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์ จำนวน 11 คน ส่วนสาขาวิชาอื่น ๆ มีค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะส่วนสาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิชา นิเทศศาสตร์ และสาขาวิชานิเทศศาสตร์มีเพียงสาขาละ 1 คนเท่านั้น

ผลการรับรู้ต่อยุทธศาสตร์การยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR

ผลการรับรู้ต่อยุทธศาสตร์การยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR พบว่ามีนักศึกษา เพียง 101 คนที่รับรู้ว่ามีมหาวิทยาลัยกำหนดค่ามาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR ไว้ในเกณฑ์การ สำเร็จการศึกษาและมีนักศึกษา 27 คนไม่ทราบว่ามีความหมาย (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 การรับรู้ต่อการกำหนดค่ามาตรฐาน CEFR ไว้ในเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงถึงการรับรู้ของนักศึกษาต่อยุทธศาสตร์การยกระดับมาตรฐาน ภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR ในประเด็นย่อย ๆ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 การรับรู้ต่อนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR

ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับนโยบายในการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR	ระดับความคิดเห็น				$\bar{x}$	S.D.
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
1. CEFR ย่อมาจาก Common European Framework of Reference for Languages	20	55	44	9	2.67	0.82
2. CEFR เป็นมาตรฐานสากลที่ใช้วัดระดับความสามารถทางด้านภาษา ของสหภาพยุโรป	25	65	31	7	2.84	0.79
3. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (กระทรวงศึกษาธิการเดิม) นำ CEFR มาเป็นกรอบในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	20	62	33	13	2.69	0.85
4. CEFR แบ่งระดับความสามารถทางภาษา ออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 2 ระดับ รวม 6 ระดับ คือ A1, A2, B1, B2, C1 และ C2	39	58	24	7	3.00	0.84
5. A1 หมายถึง นักศึกษาสามารถเข้าใจและพูด ประโยคง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้	37	56	28	7	2.96	0.85
6. A2 หมายถึง นักศึกษาสามารถเข้าใจบริบท อย่างง่ายและสามารถใช้สื่อสารเพื่อแสดงความต้องการได้	33	59	27	9	2.90	0.86
7. B1 หมายถึง นักศึกษาสามารถเข้าใจและ จับใจความสำคัญในหัวข้อทั่วไปได้	31	67	21	9	2.93	0.82
8. B2 หมายถึง นักศึกษาสามารถเข้าใจและ จับใจความสำคัญของเนื้อหาที่ซับซ้อน ภาษาพูด และเนื้อหาที่มีคำศัพท์หลากหลายได้	29	67	25	7	2.92	0.79
9. C1 หมายถึง นักศึกษาสามารถเข้าใจเนื้อหาที่ ยาว ๆ ที่มีความซับซ้อนและสามารถตีความ ได้อย่างแม่นยำ	31	55	33	9	2.84	0.86
10. C2 หมายถึง นักศึกษาสามารถเข้าใจ ประโยคที่มีความซับซ้อนได้อย่างดีเยี่ยม และใช้ภาษามาตรฐานได้ในระดับใกล้เคียง กับเจ้าของภาษา	27	61	32	8	2.83	0.82

ตารางที่ 3 บ่งชี้ว่านักศึกษารับรู้ว่า CEFR ย่อมาจาก Common European Framework of Reference for Languages ในระดับมาก และรู้ว่า CEFR เป็นมาตรฐานสากลที่ใช้วัดระดับความสามารถด้านภาษาของ สหภาพยุโรป โดยกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (กระทรวงศึกษาธิการเดิม) นำกรอบอ้างอิง CEFR มาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และรับรู้ว่า CEFR มีการ แบ่งระดับความสามารถทางภาษาออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 2 ระดับ รวม 6 ระดับ คือ A1, A2, B1, B2, C1 และ C2 และรับรู้ความหมายของแต่ละระดับในระดับมากเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4 นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR

ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับนโยบายในการยกระดับ มาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR	ระดับความคิดเห็น				$\bar{X}$	S.D.
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
1. นโยบายการพัฒนาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัย ใช้เกณฑ์การวัดระดับ CEFR มาเป็นแนวทาง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559	17	54	45	11	2.60	0.84
2. คะแนนจากการสอบ TOEIC, TOEFL, IELTS และ CU-TEP สามารถใช้เทียบค่าระดับ CEFR แล้วอยู่ในระดับ B1	37	57	28	6	2.97	0.83
3. นักศึกษาตั้งแต่รหัส 59 ถึง 61 จะเทียบค่า B1 ที่คะแนน TOEIC 255 แตรหัส 62 เป็นต้นไป จะเทียบค่า B1 ที่คะแนน TOEIC 380	26	64	30	8	2.84	0.81
4. หนังสือที่ใช้สอนภาษาอังกฤษทุกรายวิชา ระบุระดับกรอบอ้างอิง CEFR	23	62	32	10	2.77	0.83
5. คะแนนการสอบข้อสอบมาตรฐานที่ได้ในแต่ละครั้ง จะมีระยะเวลาไม่เกิน 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ออกใบรับรองผลการสอบ	31	60	26	11	2.86	0.87

ตารางที่ 4 แสดงการรับรู้ของนักศึกษาต่อนโยบายการพัฒนาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยว่าใช้เกณฑ์การวัดระดับตามกรอบอ้างอิง CEFR มาเป็นแนวทาง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 ในระดับมาก และเข้าใจว่าคะแนนจากการสอบ TOEIC, TOEFL, IELTS และ CU-TEP สามารถใช้ยื่นขอสำเร็จการศึกษาได้หากเทียบค่าระดับ CEFR แล้วอยู่ในระดับ B1 ตามค่าเป้าหมายของนักศึกษาปริญญาตรีที่ไม่ใช่สาขาภาษาอังกฤษตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดในระดับมาก นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษารับรู้ว่า นักศึกษาตั้งแต่รหัสปี 59 ถึงปี 61 จะเทียบค่า CEFR B1 ที่คะแนน TOEIC 255 แตรหัส 62 เป็นต้นไป จะเทียบค่า B1 ที่คะแนน TOEIC 380 ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการและนักศึกษายังรับรู้หนังสือที่ใช้สอนภาษาอังกฤษทุกรายวิชาต้องระบุระดับกรอบอ้างอิง CEFR และยังรับรู้ว่าจะแนบการสอบข้อสอบมาตรฐานที่สอบในแต่ละครั้งตามกรอบอ้างอิง CEFR จะมีระยะเวลาใช้ประกอบคุณสมบัติการสำเร็จการศึกษาได้ไม่เกิน 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ออกใบรับรองผลการสอบในระดับมาก

อย่างไรก็ตามผลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับกรอบอ้างอิง CEFR พบว่า นักศึกษารับรู้แตกต่างจากข้อมูลที่ปรากฏในแบบสอบถามที่บ่งชี้ว่านักศึกษารับรู้ว่าการอ้างอิง CEFR ส่วนใหญ่ในระดับมากเพราะผลการสัมภาษณ์แสดงผลให้เห็นว่านักศึกษาบางส่วนไม่ได้รับรู้จริง ตัวอย่างเช่น

“CEFR คือข้อสอบ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ 1) “เคยได้ยินจากอาจารย์หลายคนพูด ๆ กันว่า CEFR คือการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ 2) “ไม่รู้ว่า CEFR ย่อมาจากอะไร และคืออะไร แต่รู้ว่าต้องสอบ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ 3) “CEFR คือ ข้อสอบที่ทางมหาวิทยาลัยจัดทำขึ้นให้นักศึกษาสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ 7)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นความเข้าใจต่อเกณฑ์ที่ใช้เทียบเคียงค่าตามกรอบอ้างอิง CEFR พบว่า ยังมีนักศึกษาที่ไม่ทราบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาใช้ผลคะแนนจากการสอบ TOEIC มาวัดความสามารถทางภาษา ก่อนสำเร็จการศึกษาหรือทราบแบบไม่ถูกต้อง เช่น

“ไม่รู้ว่าจะต้องจบด้วย TOEIC คะแนนเท่าไร และ CEFR ระดับไหน ไม่ได้สนใจ อาจารย์ให้สอบ ก็สอบ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ 4) “จบด้วยคะแนน TOEIC 550 ต้องอยู่ในระดับ B1 ของมหาวิทยาลัยและ B2 ของสาขา” (ผู้ให้สัมภาษณ์ 8) “ของสาขา TOEIC 550 ที่ B1 และของมหาวิทยาลัย TOEIC 520 ที่ A2” (ผู้ให้สัมภาษณ์ 10)

ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นของนักศึกษาต่อนโยบายการยกระดับภาษาอังกฤษพบว่า ยังมีนักศึกษาที่ไม่ทราบว่ามหาวิทยาลัยมีโครงการอื่น ๆ ในพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เช่น

“...รู้แต่ว่ามหาวิทยาลัยมีนโยบายพัฒนาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ แต่ไม่รู้ว่ามีอะไรบ้างและทำอะไรบ้างตอนนี้” (ผู้ให้สัมภาษณ์ 4) “ไม่ทราบว่า มีนโยบายอื่นด้วย รู้แค่โครงการ Training Stations อันนี้รู้เพราะอาจารย์บังคับให้เข้าอบรม” (ผู้ให้สัมภาษณ์ 6)

ผลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อความสำคัญของนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อความสำคัญของนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR พบความคิดเห็น ตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นต่อความสำคัญของนโยบายในการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ

ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับนโยบายในการยกระดับมาตรฐานในภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR	ระดับความคิดเห็น				$\bar{X}$	S.D.
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
1. การนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อนักศึกษา	45	55	23	5	3.09	0.82
2. มหาวิทยาลัยมีนโยบายการพัฒนาภาษาอังกฤษที่ตรงต่อความต้องการของนักศึกษา	42	56	25	5	3.05	0.82
3. นักศึกษามีการเข้าร่วมโครงการพัฒนาภาษาอังกฤษที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น	38	59	24	7	3.00	0.83
4. นักศึกษาคอยติดตามการประชาสัมพันธ์ของโครงการพัฒนาภาษาอังกฤษ	33	57	29	8	2.90	0.85
5. นักศึกษามีการทบทวนเนื้อหาและฝึกฝนตัวเองอยู่เสมอ หลังจากได้เข้าร่วมโครงการพัฒนาภาษาอังกฤษ	27	63	30	8	2.85	0.82
6. นักศึกษามีการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของตนเองให้ได้ถึงระดับ CEFR ตามที่สาขากำหนด	25	66	27	10	2.82	0.83

ตารางที่ 5 บ่งชี้ว่านักศึกษาเห็นความสำคัญในระดับมากต่อการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและมีอิทธิพลต่อนักศึกษา รวมถึงการที่มหาวิทยาลัยมีนโยบายการพัฒนาภาษาอังกฤษที่ตรงต่อความต้องการของนักศึกษา นอกจากนี้ผลการวิจัยยังเปิดเผยว่านักศึกษาคอยติดตามการ

ประชาสัมพันธ์ของโครงการพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง และระบุว่ามีการทบทวนเนื้อหาและฝึกฝนตัวเองอยู่เสมอหลังจากได้เข้าร่วมโครงการ รวมทั้งมีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองให้ได้ถึงระดับ CEFR ตามที่สาขาวิชากำหนด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อเสนอแนะในแบบสอบถามปลายเปิดในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบประเด็นหลัก 2 ประเด็น คือข้อเสนอแนะต่อการจัดการอบรม และความคาดหวังที่จะได้รับจากการเข้าอบรม โดยข้อเสนอแนะ พบว่า นักศึกษามีความต้องการให้มีการอบรมในลักษณะนี้ไปตลอดโดยเน้นย้ำในเรื่องของการอธิบาย การแนะนำการทำข้อสอบ TOEIC จำนวน 15 คน เช่น

“อยากให้มีการติวแบบนี้ไปตลอดเพื่อเป็นประโยชน์ให้กับนักศึกษาในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ...เป็นแนวทางในการทำข้อสอบได้มากยิ่งขึ้น” (ผู้ตอบแบบสอบถาม 23) “ควรจัดให้ตรงวัตถุประสงค์มากที่สุด ถ้าจะติว TOEIC ก็เน้นไปเลย เช่น การทำข้อสอบ การติวคำศัพท์ใน TOEIC” (ผู้ตอบแบบสอบถาม 49)

ส่วนผลการวิเคราะห์ความคาดหวังจากการเข้าอบรมจากในข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในแบบสอบถาม พบประเด็นสำคัญจำนวน 4 ประเด็นดังนี้

ต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

นักศึกษามีความคาดหวังในเรื่องของการพัฒนาภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ และนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ จำนวน 54 คน เช่น

“อยากให้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การอ่านและไวยากรณ์มาก ๆ เรียนรู้เพิ่มเติมจากตัวอย่างข้อสอบที่มีความเหมือนจริงเพื่อให้เป็นทักษะและแนวทางในการนำมาใช้ประโยชน์ในการสอบให้มีคะแนนสูงขึ้น” (ผู้ตอบแบบสอบถาม 23) “สามารถเข้าใจภาษาอังกฤษได้มากขึ้น เข้าใจมากขึ้น ชอบภาษาอังกฤษมากขึ้น” (ผู้ตอบแบบสอบถาม 72) “อาจารย์ทำไงก็ได้ให้ทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ทั้งการฟัง การอ่าน และไวยากรณ์ เพราะน่าจะทำให้สามารถทำคะแนน TOEIC ได้ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด” (ผู้ตอบแบบสอบถาม 115)

ต้องการเทคนิคการทำข้อสอบภาษาอังกฤษ

นักศึกษามีความคาดหวังต่อการเพิ่มเทคนิคเพื่อใช้ในการทำข้อสอบ จำนวน 11 คน เช่น

“อยากได้เทคนิค และแนวทางการที่จะสามารถทำข้อสอบ TOEIC ได้คะแนนเยอะ ๆ ” (ผู้ตอบแบบสอบถาม 29) “วิธีที่ทำให้มีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น และสามารถทำคะแนน TOEIC ได้ตามที่กำหนด” (ผู้ตอบแบบสอบถาม 114) “เพิ่มพูนเทคนิคการทำข้อสอบ” (ผู้ตอบแบบสอบถาม 124)

ต้องการให้สอบผ่านเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย

นักศึกษาคาดหวังว่าการอบรมจะสามารถให้สอบผ่านเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย จำนวน 39 คน เช่น

“ให้สอบได้คะแนนที่เกินจำนวนคะแนนที่สาขาตั้งไว้และบรรจุตำแหน่งงานที่อยากทำได้” (ผู้ตอบแบบสอบถาม 22) “วิธีค้นหาความรู้ เรียนรู้เพื่อจะได้นำไปทำข้อสอบ ให้ได้คะแนนผ่านเกณฑ์กำหนด” (ผู้ตอบแบบสอบถาม 52) “สอบผ่านเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด” (ผู้ตอบแบบสอบถาม 60) “สามารถสอบผ่านเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดและมีความรู้ความเข้าใจด้านภาษามากขึ้น” (ผู้ตอบแบบสอบถาม 92)

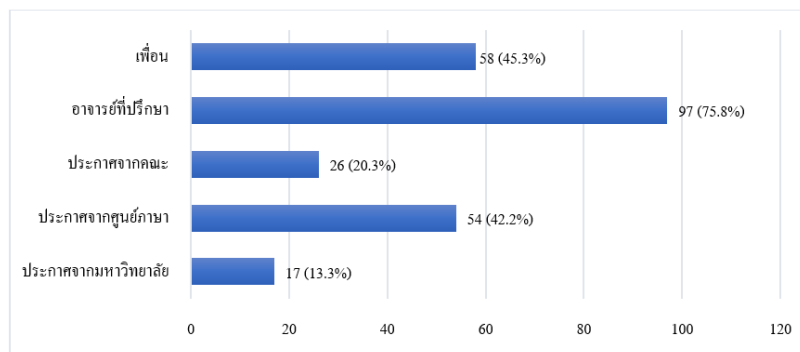
ต้องการเพิ่มคะแนนสอบ TOEIC ของตนเอง

นักศึกษามีความคาดหวังว่าจะได้คะแนนการสอบ TOEIC สูง ๆ จำนวน 20 คน เช่น

“อยากสอบ TOEIC ให้ได้มากกว่า 600” (ผู้ตอบแบบสอบถาม 6) “น่าจะสอนให้มีทักษะทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และสอบ TOEIC ได้คะแนนมากกว่า 500” (ผู้ตอบแบบสอบถาม 45) “ต้องการได้คะแนน 700 หรือคะแนนสูง ๆ ” (ผู้ตอบแบบสอบถาม 96)

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเข้าถึงนโยบายและแนวทางปฏิบัติในการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR

การวิเคราะห์ข้อมูลในวัตถุประสงค์ที่ 3 เกี่ยวกับการเข้าถึงนโยบายเกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR และแนวทางปฏิบัติที่มหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการให้นักศึกษาผลปรากฏตามภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แหล่งข้อมูลที่ทำให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงโครงการ Training Stations

ภาพที่ 2 แสดงข้อบ่งชี้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่เข้าถึงโครงการ จากอาจารย์ที่ปรึกษา (ร้อยละ 75.8) จากเพื่อน (ร้อยละ 45.3) จากประกาศของศูนย์ภาษา (ร้อยละ 42.2) จากประกาศในคณะ (ร้อยละ 20.3) และจากประกาศของมหาวิทยาลัย (ร้อยละ 13.3)

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่านักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการให้ข้อเสนอแนะต่อการเข้าถึงของนโยบายในการยกระดับมาตรฐานในภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ คือ การให้ความรู้และการประชาสัมพันธ์ที่ยังไม่เพียงพอ ไม่ถูกวิธี ทำให้นักศึกษาเข้าไม่ถึง และประสงค์ให้ทางมหาวิทยาลัยเน้นย้ำถึงการสอบ หรือมีการประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาทราบอย่างทั่วถึง เช่น

“การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงเลย ไม่รู้เขาทำแบบไหน อาจจะเป็นเพราะเราไม่รับรู้ข่าวสารว่าเขาทำอะไรกันเลย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ 1) “ก็ไม่น่าจะเพียงพอ และไม่เป็นที่น่าสนใจของนักศึกษา เพราะว่าบางคนไม่ได้รู้เลยว่า CEFR คืออะไร แค่เห็นว่ามีย้าย แต่เราไม่ได้ให้ความสนใจ เพราะไม่รู้ว่าเป็นอะไร ที่บอร์ดของศูนย์ภาษาบางคนก็ไม่ได้แวะอ่าน เราเดินผ่านเห็นว่าติดอะไรอยู่ก็ไม่รู้ พอเห็นเป็นภาษาอังกฤษ CEFR ตัวใหญ่ ๆ เราก็ไม่รู้ว่าเป็นอะไร เราเลยเดินผ่านไปเฉย ๆ ไม่ได้แวะอ่าน ไม่ชอบภาษาอังกฤษ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ 7) “ประกาศทางศูนย์ภาษาประชาสัมพันธ์มันทั่วถึง แต่มันก็มีข้อผิดพลาด มันมีแบบ การแจ้งห้องผิดแต่ถามว่าทั่วถึงไหม เขาก็บอกทั่วถึง... เพราะว่าติดหน้าห้องศูนย์ภาษาชั้นล่างทุกคนเดินผ่านแต่ผ่านเฉย ๆ ...มีประกาศทางออนไลน์ เห็นแต่

ไม่ได้คัดอ่าน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ 11) “รู้เพราะเราเป็นเด็ก B.E. เรามี หัวหน้าศูนย์ภาษาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาเราเลยรู้ แต่ถ้าเป็นเด็กสาขาอื่น ๆ เพื่อน ๆ ไม่รู้อะไรเลย การประชาสัมพันธ์ยังไม่พอ ...ยังไม่เข้าใจว่าอบรมเพื่ออะไร เท่าที่ถามสาขาอื่นนั้น เพื่อน ๆ ยังไม่รู้ว่าจะสอบไปทำอะไร เพื่ออะไร เพราะสาขาเขาไม่ได้เอาไปใช้ ...อีกอย่างข้อมูลต้องบอกถึงที่มา ที่ไปให้ชัดเจนกว่านี้เพราะว่าบางคนไม่รู้ว่าจะทำอะไร” (ผู้ให้สัมภาษณ์ 13)

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นน่าสนใจและน่าประทับใจหลายประการ ประเด็นแรกคือผู้วิจัยเลือกมาอภิปราย คือ จำนวนนักศึกษาจากสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เข้ารับการอบรม จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจากทุกคณะมีจำนวน 225 คน แต่มีผู้ตอบแบบสอบถามที่สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้เพียง 128 คน ซึ่งประเด็นนี้ พบว่านอกเหนือจากปัญหาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มหาวิทยาลัยมีคำสั่งงดการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้าเป็นกลุ่มใหญ่แล้ว ความเหนื่อยล้าจากการอบรมทั้งวันมีผลให้การมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลค่อนข้างน้อย ข้อคำถามมีจำนวนมาก และยาว ทำให้นักศึกษาไม่ตั้งใจทำ จึงได้แบบสอบถามที่ครบถ้วนเพียงร้อยละ 56.88 เท่านั้น

สำหรับผลการวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ต่อนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR นั้นพบว่า ผลการวิจัยให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ บ่งบอกถึงทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจนในการนำมาประกอบการจัดอบรมในครั้งต่อไป นอกจากนี้ผู้บริหารและปฏิบัติยังจะสามารถเข้าใจความรู้สึกของนักศึกษาที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงที่แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะในครั้งนี้อาการพิจารณาหาแนวทางในการนำนโยบายมาสู่การปฏิบัติให้ตรงตามความคาดหวังของนักศึกษาได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถดำเนินโครงการตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติให้ไปถึงนักศึกษาได้อย่างคุ้มค่ามากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังมีข้อมูลที่ระบุว่าเมื่อนักศึกษารับรู้ว่ามีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาการนำนโยบายการพัฒนาภาษาอังกฤษ มาสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังและมีส่วนร่วมทั้งระดับผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติการ ในระดับคณะ สาขาวิชา ศูนย์ สำนัก อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ได้ส่งผลในเชิงบวก ซึ่งแตกต่างไปจากผลการวิจัยของ Foley (2019) ที่ระบุว่าเป้าหมายของกรอบอ้างอิง CEFR ในประเทศไทยนั้นยังมุ่งเน้นไปที่ตัวผู้กำหนดนโยบายมากกว่ามุ่งเน้นไปที่ตัวผู้เรียน แต่ผลการวิจัยนี้ยืนยันว่านักศึกษาได้รับประโยชน์จากนโยบายที่เกิดมาจากผู้กำหนดนโยบายที่เน้นการพัฒนาภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน และที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาในลักษณะนี้อาจกล่าวได้ว่า ปัจจุบันมุมมองและทัศนคติของนักศึกษาต่อภาษาอังกฤษและนโยบายการพัฒนาภาษาอังกฤษเริ่มเปลี่ยนแปลงไปในเชิงบวก ทั้งนี้เป็นเพราะมหาวิทยาลัยได้จัดสรรงบประมาณ มีการกำหนดระบบ กลไกและมาตรการในการพัฒนาภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาภายใต้การกำกับ ดูแลอย่างต่อเนื่อง

ผลวิจัยครั้งนี้สามารถกล่าวได้ว่า การนำนโยบายการพัฒนาภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษา มาสู่การปฏิบัติจริง ได้ก่อให้เกิดการก้าวไปข้างหน้าอย่างมีทิศทางและมีประสิทธิผล อย่างที่ Al-Saadi (2015); Fan & Yan (2013); Hwankong (2016); Nishanthi (2018) และ Phatinuwat (2019) สรุปตรงกันว่า ในศตวรรษที่ 21 ที่เป็ในยุคที่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเพื่อเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ จากทุกภูมิภาคของ

โลกเข้าด้วยกันโดยใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็น “ภาษากลางของโลก” (Tejarajanya, 2017: 123) มาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารให้สามารถเข้าใจตรงกันทั่วโลก ทำให้นักศึกษาสนใจและตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญทั้งสิ้น ผู้วิจัยเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า “การเรียนรู้ภาษาอังกฤษคือ การเปิดหน้าต่างของโลกสมัยใหม่” (Nishanthi; 2018: 871) ให้แก่ทุกคนอย่างแท้จริง

จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาแสดงความคิดเห็นต่อความสำคัญของการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้กับการจัดการเรียนการสอนว่ามีอิทธิพลต่อนักศึกษาในระดับมาก อาจจะเป็นเพราะว่ามหาวิทยาลัยกำหนดเกณฑ์ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีไว้ที่ระดับ B1 และมีงบประมาณสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ในการพัฒนาภาษาอังกฤษให้แก่ศึกษาค่อนข้างมาก ทำให้นักศึกษาส่วนหนึ่งเห็นความสำคัญของการเข้าร่วมโครงการ นอกจากนี้ยังมีข้อมูลระบุว่า นักศึกษาส่วนหนึ่ง ค่อย ๆ เปลี่ยนความคิดมาสนใจการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษด้วยการติดตามการประชาสัมพันธ์โครงการต่าง ๆ จากอาจารย์ที่ปรึกษา ศูนย์ภาษา และเพื่อน ๆ มีการทบทวนเนื้อหาและฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองอยู่เสมอเพราะเห็นว่านโยบายและโครงการที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นมีประโยชน์และตรงต่อความต้องการ นักศึกษาจำนวนมากให้เหตุผลไปในทิศทางเดียวกันว่าต้องการที่จะพัฒนาความสามารถของตนเองทั้งด้านการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษ รวมถึงพัฒนาทักษะของตนเองให้ได้ถึงระดับ CEFR ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไม่ว่าจะวัดด้วยข้อสอบมาตรฐานใด ลักษณะที่เกิดขึ้นนี้ตรงกับ EF SET (2018) ที่ระบุว่า กรอบอ้างอิง CEFR ไม่ได้เชื่อมโยงหรือยึดตามแบบทดสอบใดแบบทดสอบหนึ่งเป็นพิเศษ แต่ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถของตนเองไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการทำงานได้จากการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น เมื่อผู้เรียนมีทัศนคติบวกต่อการเรียนภาษา ผู้สอนก็สามารถปรับรูปแบบการเรียนการสอนหรือกิจกรรมเสริมนอกชั้นเรียนและเลือกแบบทดสอบให้เหมาะสมเพื่อใช้ในการประเมินและออกแบบบทเรียน หรือค้นหาวิธีการพัฒนาภาษาให้แก่ผู้เรียนได้ง่ายขึ้น ดังนั้น การที่นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญต่อการนำกรอบอ้างอิง CEFR และอาจารย์นำมากระตุ้นการเรียนการสอนและเป็นเกณฑ์ในการพัฒนาแล้ว มหาวิทยาลัยทุกแห่งควรดำเนินการพัฒนาภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาโดยเร็วและอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุด ตามที่ Council of Europe (2001; 2018) และ Cambridge Assessment English (2016) ระบุว่ากรอบอ้างอิง CEFR ใช้เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการศึกษาขอบเขตของทักษะความรู้และความสามารถที่ผู้เรียนควรเรียนรู้และได้รับเพื่อให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ทุกรูปแบบอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางในการกำหนดเป้าหมายและผลลัพธ์ของการศึกษา

ผลการวิจัยนอกจากจะระบุชัดเจนว่านักศึกษาให้ความสำคัญต่อนโยบายการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้กับการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษานอกชั้นเรียนมีความสำคัญแล้ว ยังมีข้อมูลที่ชี้ชัดว่านักศึกษาศึกษาสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการและพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายที่มหาวิทยาลัยกำหนดและบางส่วนยังคาดหวังจะได้คะแนนสูง ๆ ดังนั้น ผลการวิจัยนี้เป็นการยืนยันว่าการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นำกรอบอ้างอิง CEFR มาสู่การปฏิบัตินั้นช่วยเพิ่มแรงผลักดันอย่างมหาศาลให้นักศึกษาใน

การเปลี่ยนระบบคิด (Mindset) และเปลี่ยนรูปแบบพฤติกรรม (Pattern of behavior) ของตนเอง จะเห็นได้จากผลการวิจัยที่ส่วนใหญ่ส่วนมีผลในเชิงบวกและสร้างสรรค์ บ่งบอกถึงการเห็นคุณค่าของโครงการและความสำคัญของการเข้าร่วมอบรม หรืออาจกล่าวได้ว่าผลการวิจัยนี้ทำให้เห็นอีกมุมหนึ่งว่า นักศึกษาเริ่มเปิดโอกาสให้ตนเอง เปิดใจเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และมองเห็นถึงข้อดีของการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นตามที่ Fan & Yan (2013) กล่าวถึง ความสำคัญของภาษาอังกฤษว่าเป็นกุญแจที่สำคัญสำหรับพลเมืองโลกในศตวรรษที่ 21 ที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงานและการใช้ชีวิตทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ตามแนวคิดของ Nishanthi (2018) ที่อธิบายว่า “แม้ว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในศตวรรษนี้จะเป็นสิ่งที่ท้าทาย แต่มันก็แสงสว่างของอนาคตที่จะช่วยให้เรามีความรู้เท่าทันกันทั่วโลก” และ “เป็นประตูสู่การเรียนรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ ที่ทุกคนสามารถใช้ได้ทุกที่ในโลก” (Phatinuwat, 2019)

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยในหลายประเด็นระบุว่าอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นกลไกสำคัญในระดับคณะที่มีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดีในกระบวนการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในการปฏิบัติที่ดำเนินการโดยศูนย์ภาษาและผลักดันให้นักศึกษาเข้าถึงนโยบายและเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ซึ่งผลการวิจัยที่ปรากฏออกมาเป็นเช่นนี้กลายเป็นสิ่งที่น่าพอใจอย่างยิ่งสำหรับผู้กำหนดนโยบาย ผู้บริหารฝ่ายปฏิบัติการ และนักศึกษาที่สามารถนำนโยบายมาสู่การปฏิบัติได้สำเร็จในระดับหนึ่ง และเชื่อว่าน่าจะเป็นไปในทางที่ดีขึ้นในอนาคต

สรุป

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาต่อนโยบายและการพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 จำนวน 225 คน แต่สามารถให้ข้อมูลวิเคราะห์เพียง 128 คน จากทั้ง 5 คณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมไมโครซอฟท์เอ็กเซล เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสามารถสรุปได้เป็น 6 ประเด็น คือ 1) นักศึกษาส่วนใหญ่ทราบว่าโครงการ Training Stations จัดขึ้นเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษา 2) นักศึกษาส่วนใหญ่ทราบว่ากรอบอ้างอิง CEFR คือเกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ โดยทราบจากอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นหลัก 3) นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการมีความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายในการยกระดับมาตรฐานในภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR อยู่ในระดับมาก และ 4) นักศึกษาเข้าร่วมโครงการเพราะต้องการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษให้กับตนเองและตรงต่อความต้องการ 5) มีข้อเสนอแนะให้มีการจัดอบรมแบบโครงการต่อเนื่อง 6) ประสงค์ให้มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอและทั่วถึงมากกว่าที่เป็นอยู่

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากโครงการยุทธศาสตร์ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

เอกสารอ้างอิง

- Akakul, T. (2000). **Research Methodology in Behavioral Sciences and Social Sciences**. (In Thai). Ubon Ratchathani: Ubon Ratchathani Rajabhat University.
- Al-Saadi, N. (2015). Importance Of English Language in The Development of Tourism Management. **Academic Journal of Accounting and Economics Researches**. 4(1): 33-45.
- Cambridge Assessment English. (2016). **The Cambridge English Scale**. [Online]. Available: <https://www.cambridgeenglish.org/exams-and-tests/cambridge-english-scale/>
- Council of Europe. (2001). **Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, And Assessment**. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Council of European. (2018). **Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment – Companion Volume with New Descriptors**. [Online]. Available: <https://rm.coe.int/cefr-companion-volume-with-new-descriptors-2018/1680787989>
- Education First Standard English Test (EF SET). (2018). **The CEFR and EF SET**. [Online]. Available: <https://www.efset.org/english-score/cefr/>
- Fan, J., & Yan. (2013). A Survey of English Language Testing Practice in China: The Case of Six Examination Boards. **Language Testing in Asia**. 3(1): 1-16. <https://doi.org/10.1186/2229-0443-3-7>
- Foley, J. A. (2019). Adapting CEFR for English Language Education in ASEAN, Japan and China. **The New English Teacher**. 13(2): 101-117.
- Hwankong, A. (2016). English teaching in the 21st century. **Journal of Yanasangvorn Research Institute Mahamakut Buddhist University**. 7(2): 303-314.
- Khamkhien, A. (2010). Teaching English Speaking and English Speaking Tests In The Thai Context: A Reflection From Thai Perspective. **English Language Teaching**. 3(1): 184-190. <https://doi.org/10.5539/elt.v3n1p184>
- Kirkpatrick, A. (2010). **English As a Lingua Franca in ASEAN: A multilingual model**. Hong Kong: Hong Kong University Press. <https://doi.org/10.5790/hongkong/9789888028795.001.0001>
- Kongsanoh, S. (2015). **The role of Thai Teachers In 21st Century**. (In Thai). [Online]. Available: <https://drsumaibinbai.files.wordpress.com/2016/02/e0b89ae0b897e0b89ae0b8b2e0b897e0b882e0b8ade0b887e0b884e0b8a3e0b8b9e0b984e0b897e0b8a2e0b983e0b899e0b8a8e0b895e0b8a7e0b8a3e0b8a3e0b8a9.pdf>
- Methitham, P., & Chamcharatsri, P. B. (2011). Critiquing ELT in Thailand: A Reflection from History to Practice. **Journal of Humanities**. 8(2): 57-68.
- Ministry of Education. (2003). **ASEAN Economic Community**. (In Thai). [Online]. Available: <https://www.moe.go.th/>
- Ministry of Education. (2014). **Office of the Basic Education Commission: Ministry of Education'S Guidance on Teaching and Learning English Language Reformation**. (In Thai). Bangkok: Jamjuree product.
- Nishanthi. (2018). The Importance of Learning English in Today World. **International Journal of Trend in Scientific Research and Development (IJTSRD)**. 3(1): 871-874. <https://doi.org/10.31142/ijtsrd19061>
- Phatinuwat, M. (2019). The Importance Of 21st Century Skills and How to Integrate the Skills into The English for Aviation Course. (In Thai). **NKRAFA Journal of Humanities and Social Sciences**. 7: 34-42.

- Sarasuthi, K. (2016). Learning English Through the Cyber. (In Thai). **Journal of Yanasangvorn Research Institute Mahamakut Buddhist University**. 7(1): 181-185.
- Schreier. (2012). **Types of Content Analysis: Qualitative Content Analysis for Systematic Reviews**. Chicago: The Chicago School of Professional Pemberley. <https://doi.org/10.4135/9781529682571>
- Tuntirojanawong, S. (2017). A Direction of Educational Management in the 21st Century. (In Thai). **Veridian E-Journal, Silpakorn University**. 10(2): 2843-2854.
- Tejarajanya, B. (2017). The Development of The Role of English in Thailand's Language Education Policies. (In Thai). **Journal of Humanities and Social Sciences**. 10(3): 121-139.
- Turner, K., Leungratanamart, L., Reunreang, T., & Rakkwamsuk., S. (2018). Development of a Pedagogical Model to Promote 21st Century Skills of Nursing Students. (In Thai). **Nursing Journal of the Ministry of Public Health**. 28(1): 127-138.
- Wangphasit, L. (2016). Coaching for Learning English with Happiness. (In Thai). **Journal of Education Naresuan University**. 18(3): 351-363.
- Yutthapongtada, M. (2007). Thailand's Foreign Language Teaching Policies from The Sukhothai Period to The Present. (In Thai). **Journal of Letters**. 36(2): 1-13.